

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfőn	15.30 Szent László fiú-kör (5-7. osztály)
	18.00 Bibliaóra
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Péntek	14.00 Szent Teréz lány-kör (5-7. osztály)
	15.00 Vegyes felső tagozatos csoport
	18.00 Gimnazista és egyetemista ifjúsági csoport
Szombaton	9.30 Ministráns-foglalkozás (kirándulás)

Hirdetések

- 1. Október 1-től beáll a téli miserend** templomainkban, tehát a kápolnában az esti szentmisék 18 óra **helyett 17-kor** a templomban 19 óra helyett **18-kor kezdődnek**
- 2. Október elsején** lesz a **nagymarosi ifjúsági találkozó**, amelyre a **7:48-as vonattal** mennénk közösen. A mostani téma a teremtett világ védelme.

MÁRIA RÁDIÓ

Mária Rádió Cegléd Fm 88.3 MHz

2700 Cegléd Eötvös tér 3.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2016. szeptember 18. IX. évf. 27. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Szent Kereszt ünnepe, templomunk búcsúja

Az Egyiptomból való kivonulás idején a választott nép elhagyta a Hór hegyét, és Edom földjét megkerülve a Vörös-tenger felé haladt. A nép azonban belefáradt a vándorlásba, és zúgolódni kezdett Isten és Mózes ellen: „Miért hoztál ki minket Egyiptomból, azért, hogy meghaljunk itt a pusztában? Nincsen kenyér, nincsen ivóvíz, és unjuk már e semmit érő manna-étket is!” Az Úr ekkor mérges kígyókat küldött a népre, s ezek megmárták őket, úgyhogy Izrael fiai közül sokan meghaltak. Erre Mózes elé járultak, és így kérelték őt: „Vétkeztünk, lázadoztunk Isten ellen és teellened. Imádkozzál, hogy a kígyókat vegye el tőlünk az Úr!” Mózes tehát közbenjárt a népért, és az Úr így válaszolt: „Csináltass egy rézkígyót, és tűzd ki jelül egy fára. Akit marás ért és rátekint, az életben marad.” Csináltatott is Mózes egy rézkígyót, és kitzúzte jelül egy fára. Akit megmártak a kígyók, de föltekintett a rézkígyóra, az életben maradt.

Útravaló

A szent keresztet, templomunk titulusát ünnepeljük ma ceglédi egyházközösségünkben. Azt a keresztet, amely oly sok helyen és oly sokféle módon megtalálható. Hiszen ott van a kereszt a templomok tornyán általában legmagasabban egy-egy település fölött, ott van egy-egy régi épület homlokzatán, ott van a szobánk falán. Ott van a temetőben, a keresztetek sűrű erdejében, ott találjuk a nyakláncokon, fülbevalókon, ékszereken.

A kereszt ószövetségi előképe a Mózes által póznára tűzött rézkígyó: aki hittel és bűnbánattal tekintett a kígyóra, megmenekült a marásától. E rézkígyót Jézus is említi Nikodémusnak mint keresztalála előképét.

A kereszt hitünk központi jelképe és tartalma. Átala nyertük el megváltásunkat, a kereszt útján mutatta meg Isten irántunk való végtelen szeretetét. Titkát Krisztus feltámadása tárja fel. Jézus Krisztus megfeszítése előtt a kereszt a legnagyobb tehetetlenség és szégyen jele volt; ám feltámadásával a remény, a győzelem és a szeretet jelévé vált. A kereszt az ókori és kora középkori keresztény hitvilágban és művészetben győzelmi jel, az üdvösség fája, amelyen Krisztus királlyá dicsőül.

Az élet igéje szeptemberben

*„Minden a tietek. Ti azonban Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig az Istené.”
(1Kor 3,22-23)*

A korintusi keresztények eleven, kezdeményező szellemű közösségéhez szólnak e szavak. A helyi egyház lelkületét különböző karizmatikus indíttatású csoportok határozták meg. Ebből azután feszültségek is adódtak a tagok és a csoportok között, megosztottság, egyes emberek körülrajongása és

törtetés. Pál határozottan közbelép, és mindenkit emlékeztet, hogy az ajándékok és a vezetők sokféleségén túl a közösség tagjait ennél valami sokkal mélyebb fűzi egységbe, az, hogy mindnyájan Istenhez tartoznak.

Újra elhangzik a nagy keresztény örömhír: Isten velünk van, tehát nem vagyunk idegenek, árvák sem vagyunk, nem vagyunk magunkra hagyva, hanem Isten gyermekei vagyunk, az övéi. Gondukat viseli, mint egy igazi édesapa, és mindent megad, ami javunkra válik. Sőt, elhalmoz szeretetével és ajándékaival: „Minden a tietek – ahogy Pál mondja –, a világ, az élet, a halál, a jelenvalók, az eljövendők: minden a tietek.” Még a Fiát, Jézust is nekünk ajándékozta.

Micsoda bizalom ez Isten részéről, hogy mindent a kezünkbe ad. Mi viszont annyiszor visszaéltünk ajándékaival: a teremtett világ birtokosának hittük magunkat és kifosztottuk, elcsúfítottuk; testvéreink urának képzeltük magunkat és szolgaságba vetettük, meggyötörtük őket; mi akartunk rendelkezni saját életünk felett, aztán önteltségünkben elpazaroltuk, nem becsültük meg.

„Minden a tietek.” Isten hatalmas ajándékáért hálával tartozunk. Gyakran panaszkodunk, hogy hiányzik valami, és csak azért fordulunk Istenhez, hogy kérjünk tőle. Miért nem nézünk szét magunk körül, hogy fölfedezzük a jót és a szépet, amely körülvesz bennünket? Miért nem köszönjük meg Istennek, amivel nap mint nap megajándékoz?

„Minden a tietek”, ez felelősséggel is jár. Gyengéd és gondos odafigyelést kér minden iránt, ami ránk van bízva: az egész világ és minden ember iránt. Ugyanolyan odafigyelést, mint amelyet Jézustól kapunk („Krisztuséi vagytok”), mint amelyet Jézus kap az Atyától („Krisztus pedig az Istené”).